

Zomer 2018

Bonjour !

Het is nog even vakantie... vooral voor onze jongens die zich heerlijk vermaken. Gisteren heeft Jack geleerd pannenkoeken te bakken. Lekker. En sinds juni, voetballen we samen in een park met andere vaders en zonen. Erg leuk en ook pijnlijk... Jan-Willem ziet nog steeds niet het nut in om een bal rond te trappen en er achteraan te hollen. Voor hem is het logischer om uren lang op een grote kaart te kijken en te lezen over regeringsvormen in het verleden. Met hun ouders gaat het ook goed, zeken nu de garage ontdaan is van een flink wespennest en tevens goed opgeruimd is. Jody geniet van de tuin (en de tomaten, komkommers en aardbeien) en van de nieuwe zonnewering zodat we eindelijk genoeg schaduw hebben om buiten te kunnen eten, samen met onze verschillende gasten!

Jan-Willem jarig (15)

Wie kan het zich nog herinneren? Twintig jaar geleden, op zondag 2 augustus, begonnen we in Tours Noord met onze eerste eredienst aan God. En we gaan nog steeds door om onze God te eren en te dienen.

Even tussen haakjes, op zondag 1 juli mochten we weer drie jonge vrouwen dopen. En alle drie getuigden van de overtuiging kracht van Gods Woord om licht te brengen in alle meningen, inclusief hun eigen mening. Prachtig!

Vandaag woensdag 1 augustus is voor ons ook een historische dag, want vandaag gaat onze pachtcontract van kracht voor twintig jaar.

Eindelijk is het dan zo ver... Sinds januari 2011 zitten we al in dit gebouw. Al snel hebben we geprobeerd te onderhandelen met de katholieke school (waar onze jongens op school zitten) om het gebouw te mogen kopen en/of verbouwen. In 2015 leek er eindelijk schot in de zaak te zitten... Sindsdien liet de directeur ons gratis gebruik maken van de zaal. Uiteindelijk dankzij een opruim manie van de vrouwen in de kerk kwam één van de veiligheidsnormen in gevaar (een elektriciteitsschakelaar was geblokkeerd) en dus wilde de school van het gebouw af en werd er korte metten gemaakt met de bureaucratie. Na verschillende ontmoetingen met de notaris en jaarvergaderingen en paperassen... en een paar telefoontjes en mailtjes, lukte het mij eindelijk om een datum vast te leggen voor de ondertekening! Dat was op donderdag 19 juli. Oef.

Hoewel we er erg blij mee zijn, brengt het ook veel werk mee, want we zullen alles moeten verbouwen en dan ook alles. De komende twee jaar zal dit veel van onze energie eisen.

De pachthuur is 250€ per jaar met als voorwaarde dat we de boel flink opknappen

(de verbouwkosten zijn geschat op 80.000€ wat we al gespaard hebben). Oorspronkelijk was de huur 500€ maar ik stelde voor om de 20 jaar in één keer te betalen... :-)

Er was nog een andere twintig jaar, namelijk op 2 juni. Deze keer niet voor de kerk of voor onze bediening in Frankrijk, maar voor « Maison de la Solidarité », de sociaal-cultureel centrum waarvan ik de president bent sinds maart 2017. Het was een groot feest met de deelnamen van sportclubs, muziekgroepen, wijkverenigingen, rommelmarkt, snack tent, kinderactiviteiten en nog meer. Tijdens de officiële opening zei de eerste locoburgermeesteres dat wij een ziel hebben weten te geven aan de wijk. De dag werd afgesloten op z'n frans: rond de tafel met ruim 80 man.

Te midden van alle voorbereidingen, onderhandelingen en festiviteiten, zijn we en blijven we mensen, mensen met gevoelens, worstelingen, vragen, verdriet en blijdschap. Uiteindelijk is ons werk om mensen aan te moedigen om Jezus radicaal te vertrouwen, zowel christenen als niet-christenen. Er is geen andere weg die de moeite waard is om te bewandelen.

In april mocht ik twee begrafenissen doen. Eén voor een te vroeg geboren jongetje. Dit verdriet heeft er wel toegeleid dat een vrouw tot geloof is gekomen. De andere begrafenis was niet-religieuze begrafenis, waar niet uit de Bijbel werd gelezen noch hard op gebeden. De familie is (was) fel atheïstisch... Waarom bied je dan aan om een ceremonie te doen? Dat deed ik trouwens toen de vrouw nog leefde. Haar dochter is een vriendin uit de kerk. In afgelopen drie jaar heb ik met de moeder de zeven wondertekenen in het Johannes evangelie bekeken. Een lang verhaal om te vertellen bij de koffie. ;-)

Tijdens deze niet-religieuze begrafenis waren er natuurlijk wel mensen die baden, maar in stilte. De Bijbel

werd misschien niet gelezen, maar de woorden van Jezus werden wel geciteerd (Joh. 11:25-26) en ook hoe deze vrouw net als Martha een hoop heeft ontdekt die de dood overstijgt! Naderhand vertelde de atheïstische weduwnaar dat het goed en nodig, ook de verwijzing naar God, Jezus en het leven na de dood. In eerste instantie wild hij geen ceremonie. Begin juli werd zijn kleindochter gedoopt. En deze maand zal een andere kleindochter trouwen. En dan zullen we elkaar weer zien. En een andere kleindochter zal uitgezonden worden als onze eerste zending! Het verhaal is nog lang niet afgelopen, want Jezus is nog niet klaar met oogsten. :-)

Harte dank voor jullie betrokkenheid en bijdragen! We zien er naar uit hoe God jullie gaven en gebeden zal gebruiken in de komende twintig jaar. In ieder geval we zijn God erg dankbaar voor het feit dat we samen met jullie een bijdrage mogen leveren aan Zijn "wijngaard".

Met warme groeten uit Tours,
Marc & Jody
Jan-Willem en Jack

dankzij vrienden konden wij varen en op vakantie

pizza eten met vrienden van de kerk bij ons in de tuin

de mannen bespreken de verbouwing

Jack legt zijn padvinder's belofte af

Ons werk wordt gefinancierd door giften.

Giften kunt u overmaken via www.ecmnederland.nl/geven of op:

Stichting ECM-Nederland, Deventer, IBAN: NL02 INGB 0000 254 997 - BIC: INGBNL2A - t.n.v. VAN EIJDEN

